

گفت‌وگو با محمدمهدی عسگریور در مورد حواشی مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره شبکه نمایش خانگی

برخی مدیران معتقدند چه بهتر که با دنیا ارتباطی نداریم

شرق: براساس مصوبه اخیر شورای انقلاب فرهنگی، وظیفه نظارت در حوزه سکوهای صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی طبق قانون اساسی و قوانین موضوعه، بر عهده سازمان صداوسیما قرار دارد؛ موضوعی که در چند روز اخیر بحث‌های زیادی درباره حیظه اختیارات سازمان صداوسیما به راه انداخت و هنرمندان بسیاری به این موضوع واکنش نشان دادند و این مصوبه را نابودی شبکه نمایش خانگی دانستند.

محمدمهدی عسگریور، کارگردان و دبیر انجمن صنفی شرکت‌های نمایش ویدئویی برخط، دراین‌باره به «شرق» گفت: «وقتی درباره این موضوع صحبت می‌کنیم، باید نکته‌ای را در نظر داشت. گاهی اوقات برخی افراد و نهادها تلاش می‌کنند اظهارنظرهای موافق یا مخالف در هر حوزه‌ای را که ممکن است تبدیل به چالش شود، ساده‌سازی کنند. ساده‌سازی‌کردن در کشور ما معمولا از سوی برخی نهادها تکلیفش روشن است. اینکه گفته می‌شود افرادی که انتقاد می‌کنند یا نقدی دارند، سرسپرده هستند. یا در سطح پایین‌تر مثل روزنامه‌نگاری که باقی روزنامه‌نگارها را متهم به پول‌گرفتن یا پلتفرم‌ها می‌کند. این داستان تقریبا هیچ‌گی است. البته این نهادهای اکادمیتی در حوزه ما به‌هرحال طرفدار هم دارند. بعضی اوقات ممکن است این طرفداران از روی اعتقاد به یک نگاه باشد و گاهی اوقات ممکن است به مناسبات مالی و اقتصادی برگردد. نهادها یا افراد دیگر هم از دیگر سو، ممکن است گاهی در کلان، مبانی و نقدهای هیجانی مطرح کنند که خب هم این موارد در این سال‌ها تجربه شده است. در سینما که زیاد با آن مواجه شده‌ایم اما چیزی که معمولا نادیده گرفته می‌شود و از بین می‌رود، بحث‌های کارشناسی دقیق است. قطعاً در این میان یک‌سری بحث هیجانی یا شعاری اتفاق می‌افتد اما بحث کارشناسی کمتر شکل می‌گیرد.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «ما درباره حوزه‌ای صحبت می‌کنیم که قبل از اینکه مفهومش تعریف شود، قانون‌گذاری آن شکل می‌گیرد. درحال حاضر واژه صوت و تصویر فراگیر تعریف نشده است و برخی وارد مصادیق آن شدند. انکار عجله داشتند. خسته شدند از اینکه متوجه شدند این واژه را نمی‌توان تعریف کرد. من با بسیاری از این دوستان هم‌جلسه‌ای بودم. متوجه برخی از آنها از ارائه تعریف مناسب و به‌دردبخور که حتی خودشان را راضی کند، خسته یا عاجز شدند. برخی از آنها هم معتقدند که این واژه توسط افرادی نامشخص شده، بدون اینکه بدانند درباره چه چیزی صحبت می‌کنند. در مقطع تاریخی خاص یا بخش زنده روه‌برو بودیم، دوستان نمی‌دانستند با این پدیده چگونه رفتار کنند، چراکه بخش زنده همواره در صداوسیما معنا پیدا می‌کرده است. بعد سکوهایی به وجود آمدند که می‌توانستند از فضای اینترنت استفاده کنند و بخش زنده داشته باشند. برای اینکه واژه برطمراقی هم پیدا کرده باشند، اسم صوت و تصویر فراگیر را روی آن گذاشتند.

به بهانه احیای مدیوم تله‌تئاتر در شبکه نمایش خانگی

احیا در پلتفرم

مازیار معاونی

راه‌اندازی مجدد ساخت تئاتر تلویزیونی (تله‌تئاتر) پس از گذشت نزدیک به دو دهه از تعطیلی و به فراموشی رفتن آن، اتفاق فرخنده‌ای است که بی‌عزمی و بی‌تدبیری تلویزیون در زنده‌نگه‌داشتن این مدیوم ارزشمند و اهمیت راه‌اندازی شبکه نمایش خانگی (پلتفرم‌های خصوصی) را توامان به ذهن می‌آورد. بینندگان کیمیت‌تر تلویزیون به‌ویژه علاقه‌مندان هنر تئاتر مطمئنا به خوبی به یاد دارند که تا اواسط دهه ۸۰ خورشیدی برای حدود ۴۰ سال تئاتر تلویزیونی یکی از برنامه‌های نمایشی ثابت تلویزیون محسوب می‌شد که در دهه‌های متمادی بینندگان همیشه‌گی (هرچند محدود) خود را به دست آورده بود. گونه‌ای که در میان سریال‌های ریز و درشت و پر تعداد تلویزیون که مورد اقبال عامه مخاطبان بودند، عطف بینندگان خاص و تشنه تماشای آثار نمایشی متفاوت را برطرف می‌کرد. در فاصله حدود چهارده‌های تأسیس تلویزیون تا سال ۸۴ که انتقال بخش‌نامه‌ای تصدی مدیوم تله‌تئاتر از شبکه دو به شبکه چهار سیما به کلی آن را از نفس انداخت، آثار بسیاری از نمایش‌نامه‌نویسان بزرگ دنیا از آکاتوا کریستی تا هنریک ایبسن، مولیر، گوگول و البته نمایش‌نامه‌نویسان و تریک برجسته‌ای مانند بهرام بیضایی، غلامحسین ساعدی، محمد شریمر، محمود استادمحمد و بسیاری از یزرگان دیگر به لطف همین نگاه مثبت تلویزیون به هنر تئاتر، از

بدون اینکه آن را درست فهم کرده باشند. اصلا کدام صدا فراگیر است؟ چقدر باشد مصداق فراگیری است؟ ۱۰۰ نفر یا دو هزار نفر؟ یا اساسا از طریق چه مدیومی پخش شود، فراگیر است؟ آیا همین که در بستر اینترنت باشد فراگیر محسوب می‌شود؟».

عسگریور ادامه داد: «آیا وقتی کسی در خانه شخصی‌اش کاردستی درست می‌کند یا آتشپزی می‌کند و از خودش فیلم می‌گیرد و روی پلتفرمی می‌گذارد، این صوت و تصویر فراگیر است یا نیست؟ اگر پنج یا صد نفر ببیند، فراگیر است؟ اگر کسی در خیابان موزیک می‌زند و می‌خواند و در اطراف مخاطبانی شنونده او هستند، این تصویر فراگیر است یا نیست؟ هزار و یک سؤال ممکن است دراین‌باره ایجاد شود که در اینجا نهادهای آیین‌نامه‌نویس و قانون‌گذار از این مرحله عبور کرده‌اند. با خودشان می‌گویند این مباحث را رها کنیم و برویم سسر اصل مطلب. سریال‌سازی یعنی چه؟ از اول همین را می‌گفتید. چرا با واژه‌ها بازی کردید. چرا جلسات متعدد گذاشتید؟ چرا شورای عالی فضای مجازی درگیر این کار شد؟ چرا شوراهای مختلف تشکیل شد؟ چرا حکم به شورای عالی فضای مجازی داده شد که خودشان این کار را انجام دهند ولی وسط راه از آنها هم گرفتید و باز خسته‌شده شدید و احساس کردید که این مسیر انکار شما را زودتر به هدف نمی‌رساند.» او ادامه داد: «در فعالیت‌های فرهنگی این حجم از ناپختگی، بدون اینکه مقدمات را درست طی کرده باشید، تبعات زود هنگام و بلندمدت دارد. در کوتاه‌مدت همین التهاب و بی‌نظمی را که ایجاد شده است، می‌بینید. به نظر من اینکه حالا با چند بخش‌نامه شدید و غلیظ و اینکه نهادهای دیگر کمک‌کنند و بگیر و ببند ایجاد کنند که آن را جا بیندازند، تصور غلطی است. به این دلیل که تکنولوژی در حال رشد است و ما ممکن است به زودی با چیز دیگری روبه‌رو شویم که اساسا همین پلتفرم‌ها دیگر موضوعیت نداشته باشند؛ بنابراین دوستان درباره موضوعی درگیر هستند و ممیزی آن در ذهنشان است که اساسا دیگر موضوعیت ندارد.»

کارگردان فیلم «هیمان داریم» ادامه داد: «به عنوان فردی که سال‌هاست در این حوزه کار می‌کنم، به جرئت می‌گویم امثال ما تشنه مباحث این‌چنینی هستیم. اینکه حاکمیت اجرایی فضایی ایجاد کند که ما بتوانیم به این کلیات پردازیم. به جای اینکه به سرعت وارد این مباحث شویم که کدام نهاد باید ممیزی انجام دهد. به نظر ما به امروز هم موضوع ساده‌سازی شده است؛ یعنی همین که وقتی از فیلم سینمایی صحبت شد آن را به ارشاد مرتبط دانستند و وقتی از سریال حرف به میان آمده، صداوسیما را مسئول آن می‌دانند. چون سریال‌سازی در تلویزیون انجام می‌شود. متأسفانه به همین شکل موضوع را حل کردند. درصورتی‌که اصلا متوجه نشدند که با یک عرصه کاملا جدید و مدرن طرف هستند. در تمام دنیا مثال بارز این ماجرا وجود دارد که درباره پدیده‌ای جدید نمی‌توان با نهادهای سنتی که

مسائل قدیمی خودشان را پیگیری می‌کنند و حتی به روز هم نشده‌اند، یک جریان تنظیم‌گری مدرن طراحی کرد. صرف اینکه من دو یا سه کارمند یا مدیر دارم که آنها زبان انگلیسی هم می‌دانند، مشکل شما را حل نمی‌کند. این فقط اطلاعات غلط منتقل می‌کند؛ آدم‌هایی که اطلاعاتشان را از جاهایی مونتاژشده می‌دهند که در انگلیس و فرانسه شرایط به چه صورت است و از تجربیات هرکدام از کشورها تیکه‌ای مونتاژ می‌کنند و ارائه می‌دهند. معمولا اطلاعات را هم به زبان خارجی مقابل مدیر مربوطه می‌گذارند که یعنی خیلی کار کارشناسی‌شده‌ای است. برخی از مسئولان مربوطه هم متوجه نیستند درمورد چه چیزی تصمیم می‌گیرند. به همین دلیل ما وارد عرصه‌ای این‌چنینی می‌شویم. البته می‌دانم مصوبه اخیر ممکن است پیچیدگی‌های دیگری هم داشته باشد. کمالینکه به نظرم با بخشی از بدنه هنر و هنرمندان در ارتباط با جریانات ماه‌های قبل می‌تواند تسویه‌حسابی صورت بگیرد یا صفا آربی جدیدی شکل بگیرد.»

او ادامه داد: «چنین تصمیماتی هم معمولا تأثیرگذار است. به نظرم شورای عالی انقلاب فرهنگی می‌توانست پیش از این مصوبه توضیح بدهد. نه اینکه با کسانی که شبیه خودشان هستند، یک مناظره تلویزیونی راه بیندازند و یک مدل حرف بزنند و ما احساس کنیم مناظره‌ای شکل می‌گیرد. این موارد هم به نظر ممکن است مشکل این هفته آنها را حل کند، ولی مشکل هفته بعد را حل نمی‌کند. به همین دلیل فکر می‌کنم آن نگاه کلان‌نگر که می‌تواند این اتفاق را به یک فرصت بسیار

گفت‌وگو با محمدمهدی عسگریور در مورد حواشی مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره شبکه نمایش خانگی

برخی مدیران معتقدند چه بهتر که با دنیا ارتباطی نداریم

مهدي حسين راهبري فرهنگي

مهم برای صنعت تصویر و فیلم در کشور تبدیل کند که اتفاقا می‌تواند ما را به نقطه بهتری منتقل کند. آن را تبدیل به زحمت می‌کند. اینکه همه درگیر شویم و ببینیم با این مصیبت تازه باید چه کار کنیم. به‌رحال از معدود کشورهایی هستیم که توان تولید بالا هم داریم. چون بخشی از عملکرد مدیران فرهنگی در سال‌های اخیر باعث شده این موارد در حد توان باقی بماند و بخشی از آن هم تحلیل برود. این‌طور نیست که توان امروز ما مثل توان ۱۰ سال پیش باشد. چون این توان را داریم. پلتفرم هم داریم و البته نت درست و حسابی نداریم. به نظرم با این امکانات همچنان می‌توانیم کارکردهایی در وسعت منطقه و دنیا داشته باشیم. متأسفانه افرادی این نوع تصمیمات را گرفتند و ظاهرا قرار است زهم در سینما تصمیمات این‌چنین اتخاذ شود و معادلات جهانی هم انکار برای آنها هیچ اهمیتی ندارد.

وقتی با آنها درباره این موضوع صحبت می‌کنید که نقش ما در جهان و معادلات فرهنگی چطور می‌تواند باشد، نه‌تنها اشتیاق ندارند بلکه به نظرم فکر می‌کنند بهتر که اصلا ارتباط جهانی نداریم. این نوع مدیران مدل‌هایی در ذهنشان است که فقط به درد نمایش خانگی می‌خورد. اینکه روی تخته اشکالی رسم کنند و از آمال و آرزوهای عجیب و غریبشان صحبت کنند. نه به پتانسیل‌های موجود توجه می‌کنند و نه تمایلی به انتقال تجربه به مدیران بعدی دارند و نه می‌توانند یا هنرمندان درباره این موارد صحبت کنند. تصمیمات آنها فقط به درد گزارش‌های تلویزیونی می‌خورد که ما احساس کنیم در این حوزه‌ها هم می‌تواند صحبت می‌شود.»

شبکه نمایش خانگی به منزله یک موهبت برای تمام‌گونه‌های نمایشی از سریال تا تئاتر تلویزیونی و حتی گونه به محاق رفته فیلم تلویزیونی (تله‌فیلم) است تا خارج از مدار بسته تلویزیون امکان حیات و فعالیت داشته باشند. البته با این امید که ساختار نظارتی جدید وابسته به تلویزیون سازمان ساترا که بر تولیدات شبکه نمایش خانگی نظارت می‌کند، در راه احیای گونه تله‌تئاتر که ده‌ها در انحصار تلویزیون بوده راه مدارا در پیش بگیرد. به بحث بازگردیم و به تئاترهای تلویزیونی عرضه‌شده از طریق پلتفرم‌ها نگاهی بیندازیم، تا زمان نگارش این یادداشت سه تله‌تئاتر «سهم زن»، «یک آشنایی ساده» و «میس جولی» هر سه به کارگردانی محمد قنبری و بر اساس متن‌هایی روسی و سوندی در پلتفرم‌ها بارگذاری شده‌اند و البته اخباری مبنی بر ساخت چند تله‌تئاتر دیگر توسط همین کارگردان منتشر شده که و یکی پس از دیگری ساخته شده و احتمالا در نوبت عرضه هستند. نگاهی به شناسنامه این چند اثر نشان می‌دهد که محمد قنبری در مقام کارگردان ثابت این آثار از یک چهره مطرح عرصه نمایش یعنی ایوب آقاخان تومان هم به عنوان دراماتوز (تحلیلگر متن) و هم به عنوان بازیگر ثابت ساخته‌هایش استفاده می‌کند؛ رویکردی که تاکنون در مدیوم تله‌تئاتر بی‌سابقه بوده و بیشتر روندی را شبیه به آنچه در گروه‌های ثابت تئاتری اتفاق می‌افتد، تداعی می‌کند که کمتر به استفاده از عواملی (به‌ویژه بازیگرانی) خارج از ترکیب ثابت خود رضایت می‌دهند؛ ضمن اینکه تا پیش از این به‌کارگیری دراماتوز عمدتا به آثار صحنه‌ای اختصاص داشت و در تیتراژ تله‌تئاترهای تلویزیونی چندان مرسوم نبود. تمهید کارگردان در استفاده همیشگی از تحلیلگر ثابتی که در عین حال بازیگر ثابت ساخته‌هایش هم باشد، از منظر درک متقابل کارگردان/

بازیگر/ تحلیلگر ارزشمند است و حتی شاید به عنوان یک الگوی امتحان‌نشده مورد توجه تله‌تئاتر‌سازان احتمالی آینده هم قرار بگیرد. مشروط به اینکه شائبه‌ای دال بر بسته‌بودن در تله‌تئاتر برای عموم شاغلان این حوزه و فراهم‌بودن فرصت کار تئاتر برای جمعی محدود را به دنبال نداشته باشد. وجه دیگر قضیه که به کلیتی جامع‌تر نظر دارد، در اینجاست که احیای یک گونه نمایشی در حال فراموشی که تلویزیون به‌عنوان خانه اصلی به طور کامل به آن پشت کرده، تنها با یک کارگردان ثابت و گروه کاری در اختیارش به دست نمی‌آید. در دهه‌های قبل اگر تله‌تئاتر دست‌کم برای بینندگان فرهنگی‌تر و هنردوست‌تر تلویزیون به عنوان یک گونه نمایشی محبوب جا افتاده بود و کنترکدوچهارشنبه‌شب‌ها وبعدها یکشنبه‌شب‌های شبکه دوم سیما در میان قشر محدود و حتی دیگر طیف‌های بینندگان تلویزیونی محبوب و برطرف‌دار بود، بخش عمده‌ای از این محبوبیت از تنوع و تکرری سرچشمه می‌گرفت که کارگردانان مختلف تئاترهای تلویزیونی به آن تریق می‌کردند؛ از حسن فتحی تا ایوب آقاخان تومان هم به عنوان آثار معمولی آکاتاکرستی (معمای یک قتل تا زنده‌یاد رکن‌الدین خسروی (دشمن مردم)، رضا بابک (بازپرس وارد می‌شود)، زنده‌یاد رکن‌رمضایی (قطار ارواح) و… که هریک از منظر نگاه خود و با انکا به تجارب و پیشینه‌ای که در عرصه هنرهای نمایشی داشتند، درجه‌پ تازه‌ای را به روی علاقه‌مندان تئاترهای تلویزیونی گشودند. اکنون هم اگر قرار است تله‌تئاتر در یک رسانه تازه احیا و استمرار یابد، اصل لزوم کنتر آزا همچنان بر جای خود محفوظ است؛ اصلی که باید از مسیر دعوت از افراد صاحب دانش و تجربه اتفاق بیفتد تا گونه در حال فراموشی تله‌تئاتر جایگاه رفیع گذشته خود را بازیابد.

خبربرگزیده

در ششمین جلسه شورای راهبری مجمع «رستا» عنوان شد

حمایت سکوها از مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی

اعضای شورای راهبری مجمع رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر ایران «رستا» در نمایشگاه الکامپ نظرات خود را درباره ماده‌واحد تعیین الزامات ساماندهی حوزه صوت و تصویر فراگیر مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی بیان کردند. به گزارش روابط عمومی سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی (ساترا)، اعضای شورای راهبری مجمع «رستا»، ششمین جلسه شورای راهبردی مجمع «رستا» را تشکیل دادند و درباره مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و هم افزایی صداوسیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه صوت و تصویر فراگیر صحبت کردند.

مهدی شاملو مدیر رسانه آنتن و رئیس شورای راهبری مجمع رستا در ابتدای این نشست گفت: اصل تصویب ماده‌واحد تعیین الزامات ساماندهی حوزه صوت و تصویر فراگیر از نظر سکوهای صوت و تصویر فراگیر خوبی است که باعث مشخص‌شدن دامنه صدور مجوز در وزارت ارشاد و صداوسیما شد و برخی خلاهای قانونی را برطرف کرد اما درخواست سکوهای صوت و تصویر فراگیر از شورای عالی انقلاب فرهنگی و شخص رئیس‌جمهور محترم این است که در کمیته‌ای که با حضور سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر و وزارت فرهنگ و ارشاد برای تدوین مقررات لازم برای ساماندهی این عرصه پیش‌بینی شده است، فضایی برای مشارکت نمایندگان بخش خصوصی برای تهیه لایحه پیش‌بینی شود.

در ادامه آر‌ش دارابیان مدیر رسانه «ایبوزد» و عضو شورای راهبری مجمع «رستا» با اشاره به مصوبه شورای عالی انقلاب گفت: اگر تمام نقدها و مباحث در این حوزه را کنار بگذاریم، هم‌اکنون که با مصوبه شورای عالی انقلاب، جایگاه متولی حوزه نمایش خانگی مجددا تثبیت شده است، اتفاقی مبارکی رقم خورده است. امیدوارم همگی به یکدیگر کمک کنیم تا هرچه بیشتر به سمت مسیری خوب حرکت کنیم و آن را به سرانجامی خوب برسانیم و در نهایت در راستای کمک به بخش خصوصی گام بردار.

سیدرامین موسوی، مدیر سکوی «آپرا» نیز گفت: اعطای مجوز برای تولید و انتشار محتوا در نمایش خانگی در دو، سه سال اخیر برعهده ساترا بوده است و ساترا صدور مجوزها و فعالیت کسب‌وکارها را در حوزه نمایش خانگی تسهیل کرده است اما تصور مردم این است که صداوسیما به‌تازگی مسئولیت نظارت بر حوزه نمایش خانگی را برعهده گرفته است. بنابراین از منظر تعداد و حجم سریال‌هایی که ساترا نظارت آنها را بر عهده داشته است، می‌توان گفت رزومه قوی‌تری نسبت به وزارت ارشاد دولت‌های یازدهم و دوازدهم داشته است.

موسوی در ادامه تأکید کرد: لازم است بعد از این مصوبه همچنان تنظیم‌گری تعاملی و منطقی صداوسیما و ساترا به همان شکل سابق ادامه پیدا کند تا سکوها و مردم تأثیرات مثبت این مصوبه را احساس کنند.

امیر رضاخانیان، مدیر رسانه «کپ‌فیلم» نیز درخصوص مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی عنوان کرد: این مصوبه می‌تواند اتفاق خوبی باشد، از طرفی برخی اشخاص بعد از این مصوبه دربی بهانه هستند و ساترا با عملکردی خوب و حساب‌شده نباید بهانه‌های دست این منتقدان بدهد.

او افزود: به عقیده من ساترا باید فضا را با بخش خصوصی صمیمانه‌تر کند؛ علی‌الخصوص زمانی که قرار است قوانین مهمی را وضع کند. شورت‌گرفتن یا پلتفرم‌ها تأثیرات بسیار خوبی خواهد داشت. ناگفته نماند ساترا در زمینه اعطای مجوز به سکوها عملکرد خوبی داشته و کمک‌های بسیاری به آنها کرده است. اگر همان شیوه در تولید محتوا هم اتفاق بیفتد، تمام حرف و حدیث‌ها از بین خواهند رفت.

سامان مرادحسینی، مدیر رسانه روستایی‌نی و بی بیان نظر خود راجع به مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی اظهار کرد: ساترا مانند نهادهای دیگری در دنیا وظیفه تنظیم‌گری دارند، در این چندانال تعامل خوبی با رسانه‌ها داشته است. البته عده‌ای نگران بودند که شاید صداوسیما به عنوان تنظیم‌گر سکوها را محدود کند اما دیدیم که چنین اتفاقی نیفتاد و سکویی که قانون را رعایت می‌کند، حمایت هم می‌شود. یکی دیگر از نکات بارز ساترا تسهیل‌گری در صدور مجوزهاست. او ادامه داد: ساترا به‌عنوان نهاد پیشگام در درگاه ملی مجوز نشان داد که قصد دارد با برقراری ارتباط بین بخش خصوصی تسهیل‌گری در اعطای مجوز را به طور جدی پیگیری کند و آن را در این چندانال به خوبی عملی کرده است.

لیلا آمره مدیر رسانه هایپنا نیز در پایان این جلسه گفت: امیدوارم با مشخص‌شدن حوزه مسئولیت‌های ساترا و وزارت ارشاد در نظارت، در کنار تسهیل‌گری صدور مجوز، شاهد روزهای پررونقی باشیم. او تأکید کرد: من می‌توانم طبق مشاهده‌اتم و حضور در شورای راهبردی مجمع «رستا» به مردم این نوید را بدهم که اگر احیانا به دلایلی مانند شیوع کرونا… رگودی در این حوزه وجود داشته است، با توجه به دغدغه ساترا و بخش خصوصی برای توسعه محتوای فاخر و مناسب، حوزه نمایش خانگی اسمال و سال‌های آینده رونق بیشتری خواهد داشت.

عراق و معرفی فضای پالایشگاه از مقر تا دودکش اصلی بود و کار بسیار دشواری بود اینکه فضایی را برای مخاطب معرفی کنید تا مخاطب با آن راند. البته گاهی حتی یک بار، یک جغرافیا را در فیلم نشان دهید کافی است و نیازی نیست هر بار آن را تکرار کنید مگر اینکه بخواهید اتفاق مهمی را نمایش دهد. وی در ادامه یادآور شد: یک فیلم زمانی موفق است که بر اساس ایده اصلی و رعایت تمام موارد مهم از جمله ریتم مناسب از زمان فیلم‌نامه، بازی، فیلم‌برداری، صدا، جلوه‌های ویژه، تدوین، موسیقی و میکس، توسط فیلم‌ساز مؤلف نظارت شود. این نظارت شامل مقدمه طولانی پیش از فیلم‌برداری، حین فیلم‌برداری و پس از فیلم‌برداری است و به تحمل و صبوری ویژه نیاز دارد. همه این مارات‌ها برای این است که محصول اصلی برای بیننده امروز باورپذیر باشد و این شاید مهم‌ترین مسئولیت یک فیلم‌ساز باشد. وی در انتهای این کارگاه هنرجویان همراه با کمک محمدعلی باشه‌آهنگر کار یک فیلم‌ساز مؤلف انتقال ایده اصلی در جغرافیای درون فیلم است. در فیلم «ملکه» جغرافیا از خاک خودمان تا خاک

نظر داشتید در فیلم از کل به جزء نگاه کنید به گونه‌ای کار کنید که در تدوین بتوانید پلان‌ها را عوض کنید ضمن اینکه در زمان فیلم‌برداری باید همه مراحل را کامل بگیرید تا در تدوین بتوانید در آن دخل و تصرف داشته باشید.

باشه‌آهنگر با اشاره به اهمیت صدا در فیلم‌سازی نیز گفت: یکی دیگر از موارد قابل توجه در فیلم‌سازی صداست تا آنجا که فیلم‌ساز می‌تواند تصمیم بگیرد که چه زمانی صدا یا افکت می‌تواند به درک بهتر مخاطب از فضا کمک کند. در نظر داشته باشید که همه این موارد در تغییر ریتم نیز مؤثر است و در ایده جای دارد به همین دلیل باید از ابتدا به این موضوع فکر کنید.

وی با اشاره به معرفی جغرافیا در فیلم، گفت: یکی از دشوارترین بخش‌های کار یک فیلم‌ساز مؤلف انتقال ایده اصلی در جغرافیای درون فیلم است. در فیلم «ملکه» جغرافیا از خاک خودمان تا خاک

دشوارترین کار یک فیلم‌ساز به روایت محمدعلی باشه‌آهنگر

می‌شود و محبوب تماشاگران است اما فیلم‌ساز باید تصمیم بگیرد که آیا آن بازیگر می‌تواند نقش را در خود حل کند و حس مورد نظر را به تماشاگر انتقال دهد یا خیر و گاهی هم فیلم‌ساز صاحب سبک در انتخاب بازیگر اقعایی عمل می‌کند تا فیلم خود را بر اساس توانایی بازیگر و البته شخصیت در فیلم‌نامه بسازد. برای انتخاب بازیگران گمنام یا کنه دیگر و البته بازیگر باید او را در موقعیت خاصی قرار دهید و به واکنش‌های او توجه کنید. کی عصبانی می‌شود، چگونه تقلید می‌کند، کی از چشمانش به درستی استفاده می‌کند، برای انتقال احساس‌های مختلف چقدر زمان صرف می‌کند، از بدنش چگونه کمک می‌گیرد، در گفت‌وگوها چگونه از بیانش سسود می‌برد، در صدهایای زیر و بالا چقدر توانایی دارد و بسیاری کشف دیگر که ممکن است به ساعت‌ها زمان نیاز داشته باشد. این مراحل در انتخاب دیگر اعضای گروه باید ادامه یابد و تا نسخه نهایی برای حفظ ایده اصلی